

عنوان مقاله:

بازی تقلید، اعتراض لاولیس و صورت بندی چامسکی از مسئله دکارت

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه علم، دوره 7، شماره 13 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ابوالفضل صبرآمیز - پژوهشگر پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی، و دانشجوی دکتری فلسفه، دانشگاه اصفهان

روح اله حق شناس - پژوهشگر، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی (IHSS) و دانشجوی دکتری فلسفه دانشگاه تهران (پردیس فارابی)

مهدی ذاکری - دانشیار فلسفه دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در آزمایش ذهنی بازی تقلید، آلن تورینگ استدلال می کند که می توان هوشمندی را به هرماشینی که این آزمون را با موفقیت از سر بگذراند، نسبت داد. یک اعتراض به معیار تورینگ، اعتراض لاولیس یا اعتراض مشهور به اراده آزاد است. این اعتراض بیان می کند ماشین هیچگاه نمی تواند فراتر از انتظار برنامه نویسی عمل کند و در نتیجه هیچ گاه هوشمند نخواهد بود. در این مقاله، ابتدا این اعتراض را در صورت کلاسیک آن بررسی و پاسخ تورینگ به آن را ارزیابی خواهیم کرد و نشان خواهیم داد، پاسخ وی به اعتراض لاولیس صحیح به نظر می رسد. در ادامه، این اعتراض را با توجه به مباحث چامسکیدر باره وجه تولید زبانی که وی از آن تحت عنوان مسا له دکارت یاد می کند، بازتقریر می کنیم. بازتقریر زبانی اعتراض لاولیس نشان می دهد که برخلاف نتیجه گیری اولیه تورینگ، برای رسیدن به ماشین هوشمند تنها پیشرفت های تکنولوژیک راهگشا نخواهد بود، چرا که هنوز پاسخ نظری روشنی به مسئله دکارت وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

تورینگ، بازی تقلید، مسئله دکارت، اعتراض لاولیس، چامسکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1177735>

